

Duitsland: Eifel

Heppingen - Adenau - Daun - Gerolstein - Altenahr - Heppingen

29 t/m 31 juli 2020

Woensdag 29 juli	Heel - Heppingen (bij Ahrweiler)		144 km.....	1
	Heppingen - Brohl - Niederzissen - Adenau - Wiesemscheid		80 km.....	1
Donderdag 30 juli	Wiesemscheid - Daun - Gerolstein - Dohm		87 km.....	11
Vrijdag 31 juli	Dohm - Hillesheim - Antweiler - Ahrweiler - Altenahr - Heppingen		76 km.....	23
	Heppingen - Heel		142 km.....	23

Woensdag 29 juli Heel - Heppingen (bij Ahrweiler)

 144 km

Heppingen - Brohl - Niederzissen - Adenau - Wiesemscheid

 80 km

Laagste punt: 57 m Hoogste punt: 640 m Totale stijging: 1510 m Totale daling: 1080 m

We gaan deze keer voor een 3-daagse fietstocht naar de Eifel. Na anderhalf uur met de auto komen we aan op een parkeerplaats in Heppingen. We halen de fietsen uit de auto, de tassen worden eraan gehangen en we kunnen op pad.

Al snel komen we aan op de Ahrradweg en deze blijven we zo'n 10 km volgen.

Aan het einde van de Ahrradweg komen we aan bij de Rijn.

Vanaf dit bruggetje zien we de Ahr uitmonden in de Rijn.

We gaan nu verder langs de Rijn en fietsen onder het spoor en de weg door.

Als we 20 km op de teller hebben is het gedaan met het vlakke terrein en we kunnen er gelijk tegenaan.

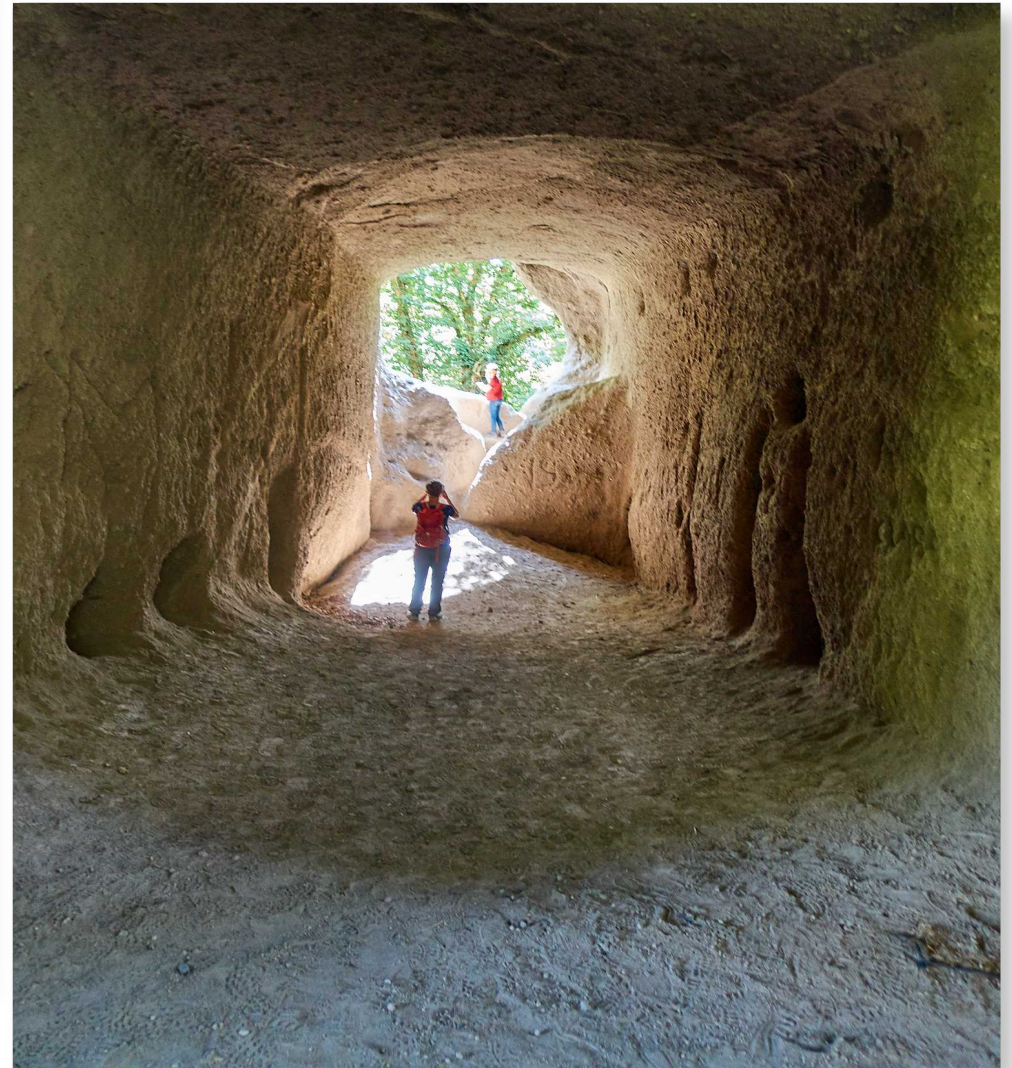
We passeren het oude stationnetje van Brohl.

Net buiten Brohl is het tijd voor een kort wandelingetje en na ongeveer 50 m komen we aan bij de Trasshöhlen.

Hier werd vroeger middels handenarbeid het Trass-gesteente gewonnen. Het gesteente werd uit de rotswanden uitgehouwen, verzameld en op karren naar de molens vervoerd waar het werd vermalen tot een soort cement. Het cement werd vervolgens droog opgeslagen in de, door de winning van het gesteente ontstane, "grotten". In het begin van de 20e eeuw kwam er een eind aan het tijdperk van de Trass-steen winning. Daarna werden de Trasshöhle jarenlang gebruikt als opslagplaats voor materialen en als veestal.

Na dit korte uitstapje gaan we verder, we nemen een lange pauze en we zien even later in de verte de brug van de A61 over het Brohltal.

Ondertussen hebben we al behoorlijk wat hoogtemeters gehad en krijgen we uitzichten voorgeschoteld die een foto verdienen.

Hier een terugblik op het kasteel Olbrück.

Dit bankje kunnen we niet overslaan, een prachtige plek voor koffie en broodjes.

Dat we niet altijd over gebaande wegen fietsen is duidelijk te zien op deze foto.

Aan de rand van het bos, in de schaduw en met mooie uitzichten is het heerlijk fietsen.

Na een lange en mooie dag met veel hoogtemeters komen we aan bij hotel Weber in het kleine plaatsje Wiesemscheid. Daar wacht ons een prima kamer, heerlijk koud bier/fris en later een lekkere maaltijd.

Donderdag 30 juli Wiesemscheid - Daun - Gerolstein - Dohm

 87 km

Laagste punt: 288 m Hoogste punt: 625 m Totale stijging: 1460 m Totale daling: 1590 m

Na een korte nacht (we sliepen aan de achterzijde van het hotel waarlangs een vrije drukke weg lag en waar 's morgens om 4 uur het verkeer met een behoorlijke snelheid langs reed) zitten we even na half 8 aan het ontbijt.

Na het verlaten van Wiesemscheid dalen we eerst 100 m en hoewel de zon al zijn best doet is het op de fiets nog behoorlijk fris. Daarna gelijk weer omhoog en genieten van de weidse uitzichten.

Op dit soort weggetjes, die er in deze omgeving veel zijn, hebben wij ieder onze eigen deel.

Een prachtig overzicht van de omgeving waar wij doorheen fietsen.

Zoals te zien op deze foto moet er behoorlijk geklommen worden en inmiddels heb ik mijn shirt met lange mouwen uitgedaan.

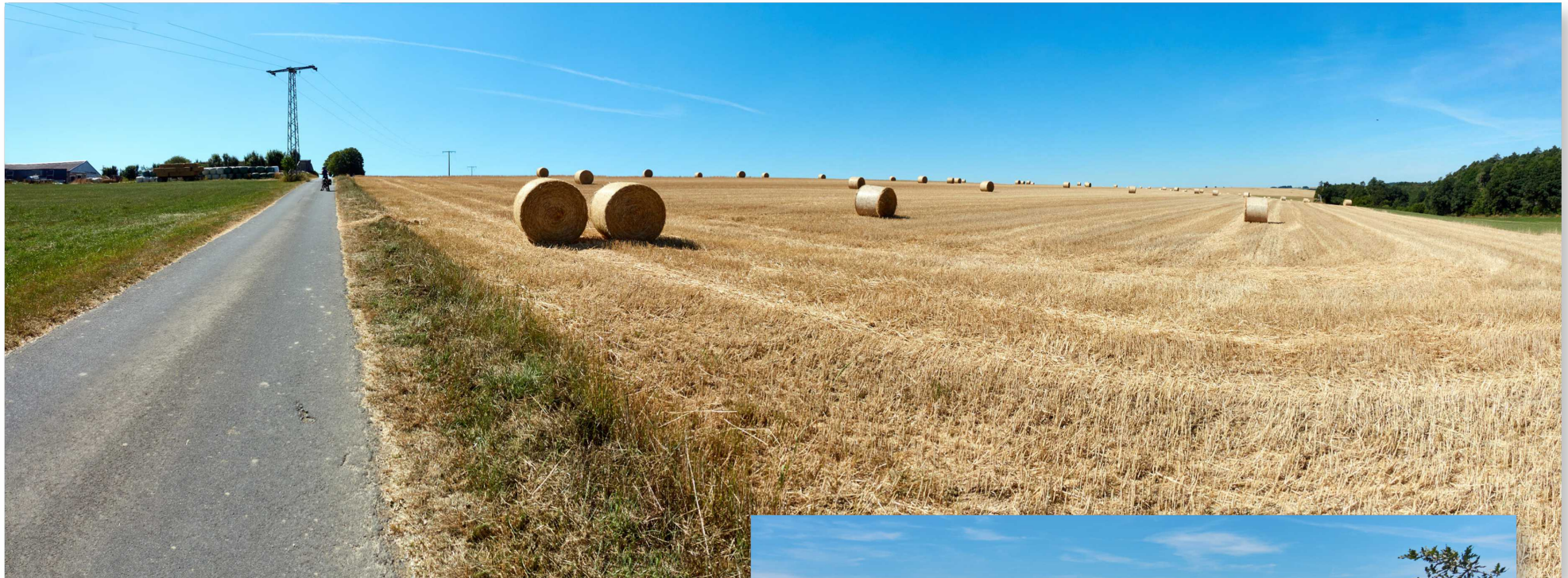
Dit pad lijkt langzaam te stijgen, maar niets is minder waar en door de ondergrond wordt het nog zwaarder. Gelukkig staat aan het eind van de klim een bankje op ons te wachten.

In Ulmen, aan de Ulmenermaar, een kratermeer, houden we een pauze met verse broodjes van de bakker.

Er wordt hard gewerkt door de boeren en het merendeel van de oogst is al naar de boerderij gebracht.

Hier kijken we op een klein kratermeer, prachtig gelegen in de natuur.

We hebben er al heel wat kilometers opzitten als we aankomen in Strohn en deze bezienswaardigheid gaan bekijken.

De 'Strohner Lavabombe' is een geologische bijzonderheid. Met zijn doorsnede van 5 meter en gewicht van 120 ton, is het een indrukwekkende bezienswaardigheid. Hij werd in 1969 ontdekt bij werkzaamheden in de steengroeve. Pas jaren later, in de winter van 1980-1981, werd hij met veel moeite naar de dorpskern van Strohn gebracht. Hij werd op een ijzeren plaat, met een bulldozer, door de sneeuw geschoven naar het dorp. Het ontstaan van de enorme lavabom en hoe deze uiteindelijk in het gesteente terecht kwam, is een punt van discussie geweest. De vulkanen in de Eifel waren destijds namelijk niet krachtig genoeg om een dergelijke grote en zware steenprop uit te stoten en door de lucht te slingeren.

Na uitgebreid onderzoek van de Strohner Lavabombe, waarbij boringen zijn gedaan in de kern van de kogel, vond men het antwoord.

Bij de diverse vulkaan-uitbarstingen is er een stuk kraterwand afgebroken en teruggerold in de krater. Onderweg bleven hete stukken lava aan het brokstuk zitten terwijl het terugrolde. Zo vormde zich een ronde kogel. Bij een volgende uitbarsting werd de kogel weer een stuk omhoog geslingerd om vervolgens weer terug te rollen in de krater en zo weer groter werd door het hete lava dat zich aan het oppervlak hechtte.

Dit proces herhaalde zich meerdere keren waardoor de Strohner Lavabombe groeide. Uiteindelijk is de hij in de kraterwand blijven vastzitten en heeft daar duizenden jaren gezeten totdat hij tevoorschijn kwam in 1969 bij de werkzaamheden in de steengroeve.

De 'Falsche Lavabombe'.

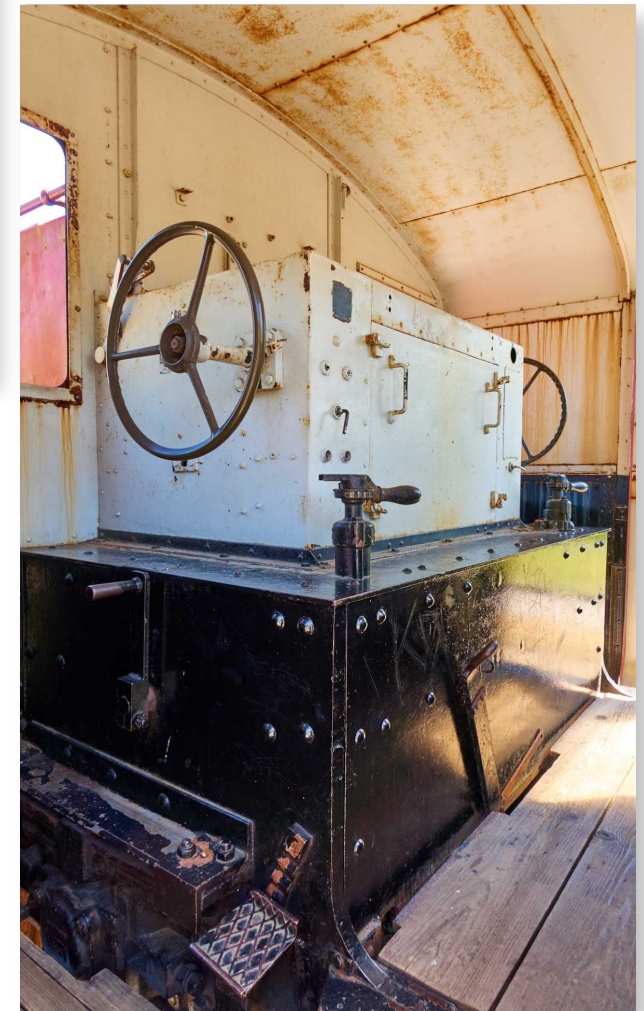
De grootste 'Echte Lavabombe' die wel weggeslingerd is uit de vulkaan, ligt er vlak bij.

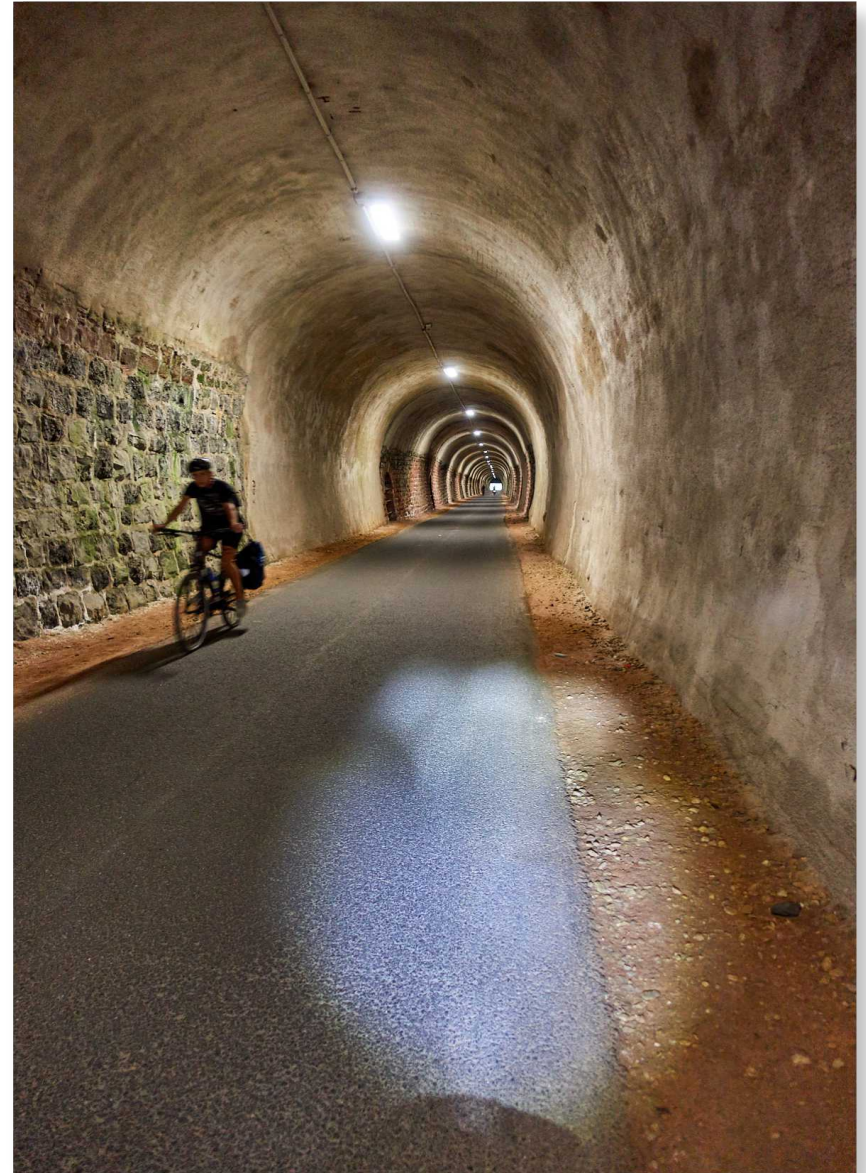
Na Strohn komen wel al snel op de Maare-Mosel-Radweg die verder over een oud spoor tracé loopt.

Deze KÖ, (Kleinlokomotive mit Ölmotor), heeft zijn dienst gedaan en heeft een mooie rustplek gekregen.

Vlak voor Daun fietsen we door de spoortunnel 'Grosses Schlitzohr' met een lengte van 560 m.
De naam van de tunnel komt van een vleermuissoort.

Fietsend over deze oude spoorbrug zien we beneden ons Daun liggen.

In Daun aangekomen zien we hoog boven ons de spoorbrug waar we zojuist gefietst hebben.

Tegen 4 uur komen we na aan prachtige tocht aan bij het Mullisch's Hof in Dohn waar een kleine maar gezellige kamer op ons wacht om de nacht door te brengen. We volgen hetzelfde ritueel met betrekking tot het eten en drinken als gisteren.

Vrijdag 31 juli

Dohm - Hillesheim - Antweiler - Ahrweiler - Altenahr - Heppingen

76 km

Laagste punt: 85 m

Hoogste punt: 484 m

Totale stijging: 490 m

Totale daling: 790 m

Heppingen - Heel

142 km

Na een prima nachtrust en een gevarieerd ontbijt vertrekken we zo rond kwart voor 9 voor onze laatste dag.

In het begin is het nog wat fris maar al snel kan ik in mijn hemdje fietsen.

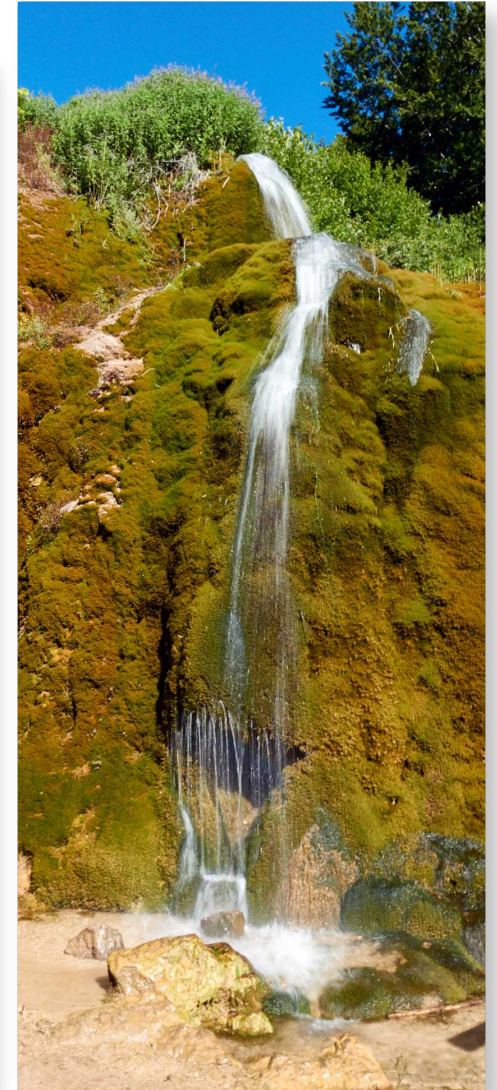

Na ruim een uur fietsen nemen we een kijkje bij de Dreimühlen waterval.

Deze waterval is niet zozeer bijzonder door zijn grootte. Maar doordat deze waterval jaarlijks een stukje groeit, is het een bijzonder natuurobject en een bekende bezienswaardigheid in de Eifel. De stroompjes die waterval "voeden" zijn rijk aan calcium. Hierdoor ontstaat het zogenaamde carbon-sintergesteente. Dit gesteente is week en poreus en daardoor groeit er makkelijk mos op. Dit mos versteent en op deze manier groeit de waterval jaarlijks tussen de 8 en 10 centimeter. De waterval steekt nu ongeveer negen meter uit en de val van het water is zo'n 5 meter.

Door een scheur die zichtbaar is, vreest men dat er een stuk gaat afbreken.

Echter een ramp is dat niet want de waterval groeit gewoon door.

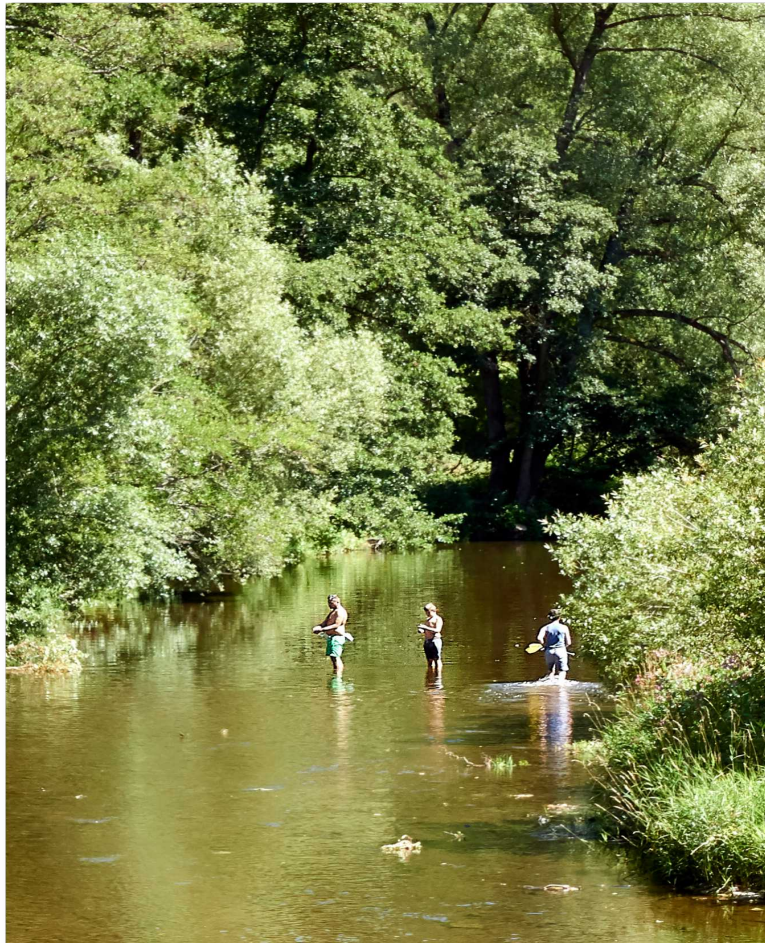

Na deze bezichtiging gaan we verder en wij zijn blij dat we vandaag wat minder door open terrein fietsen want het is heet. We fietsen inmiddels weer op de Ahrradweg.

Onderweg zien we dit mooie witte kerkje.

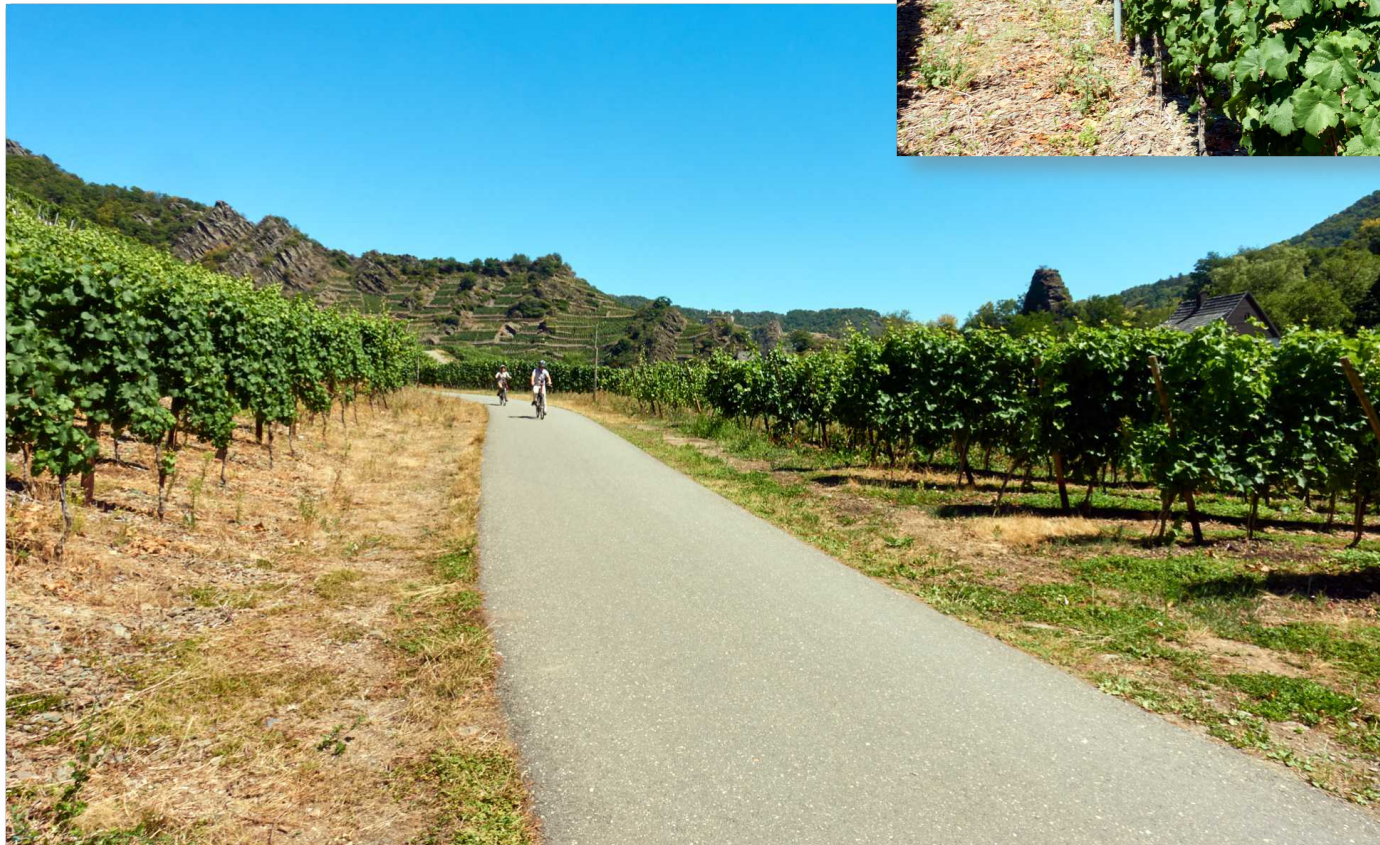

De rivier brengt verkoeling voor veel ouders en kinderen maar ook de vissers zijn er waarschijnlijk blij mee.

In Altenahr zien we we in één rots drie tunnels: één voor de wandelaars en fietsers, één voor de trein en één voor de auto's

Ook de wijngaarden slaan we vandaag niet over.

Bij Mayschoss weer een lekker koel stukje:
we fietsen door de Saffenburger tunnel die
ongeveer 250 m lang is.

Drie kilometer voordat we weer in Heppingen arriveren proosten we nog op een koel terrasje op
deze 3 mooie dagen die zeker voor herhaling vatbaar zijn.